

ת"פ 23372/07/22 - יניב בר כהנא נגד בית חרושת לעורות תבור בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ"מ 23372-07-22 בית חרושת לעורות תבור בע"מ נ' ב.כ. יניב שירותי רכב בע"מ ואח'
מספר בקשה: 4

לפני כבוד סגן הנשיא עמית יריב
המבקש:
נגד

המשיבה:
בית חרושת לעורות תבור בע"מ

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הגנה ביום 11.10.2022.
2. המבקש שכר, באמצעות חברה שבבעלותו, נכס מסחרי מאת המשיבה. על פי הסכם השכירות, תקופת השכירות הסתיימה ביום 31.12.2022, ולא נקבעה בו תקופת אופציה.
3. לטענת המשיבה, היא התובעת, הפר המבקש את הסכם השכירות בכך שלא שילם כנדרש חלק מן התשלומים שהתחייב לשלם, והפר הסדר חוב שהושג במסגרת תיק הוצאה לפועל שפתחה המשיבה. עוד טענה המשיבה בכתב התביעה, כי המבקש שיתף בהחזקה במושכר צד שלישי, וזאת בניגוד להוראות ההסכם אשר אוסרות העברה או שיתוף עם אחרים ללא הסכמה, בכך שהחל להפעיל את העסק במושכר באמצעות חברה אחרת.
4. ביום 14.7.2022 הומצא כתב התביעה לנתבעים כדון, וביום 11.10.2022, משלא הוגש כתב הגנה - ניתן פסק דין בהעדר הגנה.
5. ביום 27.10.2022 עתרו הנתבעים ל"דחיית מועד הדיון", וביום 30.10.2022 ניתנה החלטה ובה הובהר לנתבעים כי בתיק ניתן כבר פסק דין בהעדר הגנה.
6. רק ביום 3.1.2023, למעלה מחודשיים לאחר ההחלטה שבה הובהר לנתבעים כי קיים פסק דין בתיק, וערב המועד שנקבע לביצוע פינוי באמצעות ההוצאה לפועל, הוגשה הבקשה לביטול פסק הדיון.
7. בבקשה לביטול פסק הדיון המבקשים אינם כופרים בכך שכתב התביעה הומצא להם כדון ביום 14.7.2022, אולם הם טוענים, כי בשל מחלה קשה של בתו הפעוטה של המבקש, הוא "לא התפנה" לטפל בהליך המשפטי. עוד טוענים המבקשים, כי בין הצדדים הוסכם בעל-פה על הארכת הסכם השכירות, ובהתאם, השקיעו הנתבעים סך של 300,000 ₪ בשיפוץ המושכר. על כן הם מבקשים לבטל את פסק הדיון ולאפשר להם להתגונן מפני התביעה.
8. לאחר העיון בבקשה ובתשובה, ולאחר שעיניתי בהבהרה שהגישו המבקשים בהתאם להחלטתי, נחה דעתי כי יש לדחות את הבקשה לביטול פסק הדיון, ולהותיר את פסק הדיון על כנו. להלן נימוקיי.

9. בפתח הדברים אציין, כי אני ער לנסיבות הרפואיות המצערות המובאות בבקשה, ואני מאחל למבקש ולמשפחתו בריאות טובה והחלמה שלמה ומלאה. עם זאת, התנהלותו של המבקש בניהול ההליך מלמדת על זלזול ואדישות לניהול ההליך, המצדיקים את הותרת פסק הדין על כנו, כמו גם על חוסר תום-לב דיוני, הבא לידי ביטוי בהסתרת פרטים רלוונטיים, ואבאר.

10. כאמור, פסק הדין ניתן ביום 11.10.2022, ופסיקתה נחתמה ביום 19.10.2022. ביום 30.10.2022 הבהרתי בהחלטתי כי ניתן כבר פסק דין. החלטה זו באה במענה לבקשה של המבקש לדחייתו של דיון שהיה קבוע בתיק. **מכאן שהמבקש היה ער לקיומו של דיון, והתפנה כדי להגיש בקשה לדחייתו.** כשם שהתפנה לכך, יכול היה להתפנות לטיפול בבקשה לביטול פסק הדין.

11. לא זו אף זו: מתשובת המשיבה לבקשת הביטול עולה כי לא זו בלבד שהמבקש יכול היה לטפל בהליך, הוא אף עשה כן בפועל: בתשובת המשיבה נטען, כי לאחר ההחלטה מיום 30.10.2022, **פנתה עורכת דין מטעם המבקש אל המשיבה בניסיון להסדיר את המחלוקות שבין הצדדים.** עובדה זו - שהיא רלוונטית וחיונית לבירור הבקשה לביטול - לא בא זכרה בבקשה לביטול פסק הדין, ואני רואה בכך חוסר תום לב דיוני.

רק לאחר שהוריתי למבקש להבהיר אם אכן כך היה, טרח המבקש לאשר כי עורכת דין מטעמו אכן פנתה למשיבה.

12. גם הטענה כאילו בנסיבות הרפואיות לא הצליחו המבקשים לעמוד בקשר עם עורכת הדין שפנתה בשמם - מוטב היה לולא הועלתה כלל, בכל הכבוד. כשם שהמבקשים ידעו לפנות בבקשות דחופות ובהולות (ובכלל זה - בקשה למתן החלטה שעות בודדות לאחר הגשת הבקשה לביטול) כאשר חרב הפינוי על צווארם - יכלו לפעול במועד מוקדם יותר.

13. גם מבחן סיכויי ההגנה אינו מלמד כי יש הצדקה לביטולו של פסק הדין. המבקשים אינם מתכחשים לטענות התובעת בדבר תשלומים לא סדירים והפרה של הסדר התשלומים, וטענתם היחידה היא כי הוסכם בעל-פה על הארכת החוזה לחמש שנים נוספות, ובעקבות כך - השקיעו המבקשים סך של 300,000 ₪ בשיפוץ המושכר. אלא שהטענה להארכת החוזה - היא טענה חלשה ביותר. הפרקטיקה שנהגה בין הצדדים הייתה הארכה בכתב של החוזה. כך נהגו כאשר פקע החוזה בשנת 2020, והצדדים האריכו אותו לשנתיים נוספות, עד סוף שנת 2022. החוזה שהסתיים בדצמבר 2022 לא כלל אופציה להארכה, כך שלא הייתה למבקשים כל ציפייה מוגנת להמשיך ולהחזיק במושכר.

14. גם הטענה להשקעה של 300,000 ₪ במושכר נטענה באופן סתמי, ומבלי להציג כל אסמכתאות להשקעה - ולו של שקל אחד בודד, שלא לדבר על 300,000 ₪. אף שלכאורה נמסר פירוט על ההשקעות, לא הובהר מתי בוצעו ההשקעות, לא צורפו קבלות או חשבוניות בגין התשלום או כל אינדיקציה אחרת המלמדת כי סכום כאמור - אכן שולם בפועל.

ודוק: כאשר מתבקש ביטולו של פסק דין, הנטל על מבקש הביטול להוכיח את טענות ההגנה שלו הוא כבד, ולא די בהצגת טענות בעלמא.

15. מכאן שלא זו בלבד שכתב הגנה לא הוגש בשל אדישות ביחס להליך המשפטי, הגובלת בזלזול; לא זו בלבד שהמבקשים לא עמדו בחובתם להציג לפני בית המשפט את התמונה העובדתית המלאה והשמיטו ממנה

פרטים שאינם נוחים להם, אלא שגם סיכויי הגנתם לגופה - נמוכים ביותר.

16. משכך, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

17. עם זאת, ועל מנת לאפשר למבקשים לפרק בעצמם את הצידוד הטעון פירוק, יידחה מועד הפינוי ויהיה יום 28.2.2023. כנגד התקופה הנוספת, ישלמו המבקשים למשיבה סך של 30,420 ₪ (כולל מע"מ). הסכום יועבר מתוך הפיקדון שהפקידו המבקשים בתיק.

פסק הדין ניתן לביצוע כפסק דין של פינוי ללא צורך בהתראה נוספת, וניתן לבצעו בפועל החל מיום 1.3.2023. במידת הצורך, והדעת נותנת שלא יהיה בכך צורך, תסייע משטרת ישראל בביצוע הפינוי.

המבקשים יישאו בשכ"ט ב"כ המשיבה בסך 5,000 ₪ וכן בעלויות הפינוי שבוטל בשל עיכוב ההליכים בסך של 10,000 ₪.

סך של 45,420 ₪ מן הסכום שהפקידו המבקשים בקופת בית המשפט יועבר למשיבה, באמצעות ב"כ, לכיסוי האמור לעיל. היתרה תוחזר למבקשים באמצעות ב"כ.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"ג, 23 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.